

F. t. l. om beskatning ved dødsfald (dødsboskatteloven)

junkturudligningskontoen overtages af den, til hvem virksomheden udloddes, jf. forslaget § 39, stk. 4-5. Der skal heller ikke ske beskatning i boet i det tilfælde, hvor den efterlevende ægtefælle med virkning fra begyndelsen af dødsåret indtræder i afdødes kapitalafkastordning med hensyn til en virksomhed, der tilhører den efterlevende ægtefælle selv. Der henvises til bemærkningerne til § 45, stk. 3-4. Bestemmelsen er parallel med det foreslåede i § 10, stk. 4, vedrørende virksomhedsordningen.

Det foreslås i *stk. 5*, at beløbsgrænsen for fradraget i stk. 1 reguleres efter personskatteovens § 20. Beløbsgrænsen er sammenfaldende med beløbsgrænsen i § 10, stk. 1.

Til § 12

Bestemmelsen indeholder hovedreglen for den skattemæssige afslutning af mellemprioroden, nemlig at der ikke foretages yderligere.

Efter *stk. 1* skal afdødes indkomstskeer for mellemprioroden således anses for endeligt afgjort med betalingen af foreløbige skatter for mellemprioroden. Det samme gælder restskat, der er overført til opkrævning sammen med dødsårets foreløbige skatter, jf. kildeskattelovens § 61, stk. 3. Overskydende skat fra tidligere indkomstår, der efter kildeskattelovens § 62 C, stk. 2, er overført til dødsåret, fordi beløbet er for lille til at begrunde selvstændig udbetaling, anses tilsvarende for tilbagebetalt qua en nedsættelse af de foreløbige skatter.

Bestemmelsen, der svarer til den gældende § 14, stk. 1, i kildeskatteloven, finder ikke anvendelse, hvis nogen berettiget anmoder om, at der iværksættes en selvstændig skatteansættelse af mellemprioroden, jf. § 13.

Stk. 2 indeholder regler om opgørelsen af de foreløbige skatter for mellemprioroden i tilfælde, hvor afdøde havde forskudt regnskabsår. Om forskudt regnskabsår henvises generelt til bemærkningerne til § 96, stk. 3.

Opgørelsesreglerne er nødvendige, fordi den foreløbige skattebetaling altid starter 1. januar, uanset om indkomståret er forskudt. Som hovedregel er den foreløbige skattebetaling for mellemprioroden begyndt den 1. januar i det kalenderår, hvori dødsfaldet er sket, jf. bestemmelsens 1. og 2. pkt. Dette gælder således i alle tilfælde med bagudforskudt indkomstår og i de tilfælde med fremadforskudt regnskabsår, hvor dødsfaldet er indtruffet inden for det kalenderår, som det fremadforskudte regnskabsår træder i stedet for. Et eksempel fra kalenderåret 1997: hvis indkomståret er fremadforskudt, så det dækker perioden 1. marts 1997-28. februar 1998, og hvis dødsfaldet er indtruffet den 31. december 1997,

så er mellemprioroden på 10 måneder (1. marts-31. december 1997), og den foreløbige skattebetaling for mellemprioroden er påbegyndt den 1. januar 1997.

Hvis derimod dødsfaldet i ovenstående eksempel er sket den 31. januar 1998, er mellemprioroden på 11 måneder (1. marts 1997-31. januar 1998) – og den foreløbige skattebetaling for denne mellempriorode er påbegyndt den 1. januar 1997, dvs. i kalenderåret forud for dødsåret.

Ved 3. pkt. i bestemmelsen sikres det, at man i ovenstående eksempel får medregnet foreløbige skatter, der er betalt eller forfaldet i løbet af 1997, ved opgørelsen af mellempriorodens foreløbige skatter.

Bestemmelsen svarer til de gældende regler i kildeskattelovens § 102, der foreslås ophævet i forbindelse med reglernes overflytning.

Til § 13

Bestemmelsen rummer reglerne om, hvornår der skal laves selvstændig afsluttende skatteansættelse af mellemprioroden med den virkning, at formodningsreglen i § 12 ikke gælder.

For så vidt angår reglerne om, hvem der kan begære afsluttende skatteansættelse foretaget, er der tale om videreførelse af nugældende regler, mens reglerne om obligatorisk afsluttende skatteansættelse på grund af afdødes anvendelse af virksomhedsordningen eller kapitalafkastordningen er ændret på enkelte punkter.

De tidsmæssige rammer for fremsættelse af krav om afsluttende skatteansættelse foreslås tilpasset dødsboskattelovens og dødsboskifteovens nye regler.

Efter *stk. 1* foreslås det, at såvel den kommunale skattemyndighed som boet skal kunne kræve afsluttende skatteansættelse. I tilfælde, hvor afdøde efterlader sig et fællesbo og et særbo, der skiftes hver for sig, kan hvert af boerne uafhængigt af hinanden kræve afsluttende skatteansættelse for sit vedkommende. Afsluttende skatteansættelse kan derimod ikke kræves af afdødes efterlevende ægtefælle på egen hånd. Der er tale om en disposition af en sådan betydning for dødsboets økonomiske forhold, at det må anses for rimeligt, at boet træffer beslutningen.

Bestemmelsen svarer til den gældende regel i kildeskattelovens § 14, stk. 2, 1. pkt.

Den gældende regel i kildeskattelovens § 14, stk. 2, 1. pkt., sidste led, hvorefter afsluttende ansættelse også omfatter en efterlevende ægtefælle, der var samlevende med afdøde ved dødsfaldet, foreslås ikke overført. Som følge af forslaget om proportional beskatning af mellemprioroden, jf. § 14, er det ikke længere nødvendigt for at kunne foretage en korrekt